UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R.P. Francisci Arias, Societatis Iesv Theologi, De Oratione Mentali Et Mysteriorvm Vitae D.N. Iesv Christi & benedictae Matris eius meditatione

Arias, Francisco

Coloniae Agrippinae, 1616

Cap. XXII. Quomodo in his mysterijs merita Christi æterno Patri offere[n]da, ad virtutes impetrandas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-48934

Visual Library

Caput XXII.

Quomodo in horum myſteriorum conſideratione virtutes & merita Chriſti æterno Patri Chriſtianus offerre debeat, vt quas deſiderat virtutes & dona conſequatur.

VT autem virtutes, quas ſeruus Dei à Deo in horum myſteriorũ conſideratione inflammato affectu petit ac deſiderat, melius, maiorique cum facilitate & efficacia conſequatur, maiorique poſtulet cum fiducia, vtile imprimis fuerit, cùm eaſdem petit & deſiderat, Deo Patri hoc nomine ſacratiſſimæ humanitatis Chriſti Domini virtutes & merita offerre: hoc modo: ſi deſideret caritatem, patientiã, humilitatem, caſtitatem, obedientiam, miſericordiam, prudentiam, fortitudinẽ & virtutes alias, offerat Deo Patri caritatẽ, humilitatẽ patientiã & alias virtutes, quæ in vnigeniti Filij eius vita & paſſione relucẽt, obſecrans & orãs, vt ob virtutes

has

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

has adeò perfectas & oculis ſ
gratas, virtutes, quibus ipſe op
imprimis habet concedat. Si pe
ſuperbiam, impatientiam, volup
tes & delicias nimias, verbaque in
ordinata ſibi ignoſci, Deo Patri Fi
ſui humilitatem pro ſuperbia, pa
entiam pro impatientia, tormen
pro illicitis voluptatibus, ſilentium
pro verbis effuſis & infreni lingua
ad ſcilicet tam infinito pretio ſa
faciendum, tamque altis & perfe
ctis virtutibus defectus ſuos ſuppl
dos offerat. Si petat vt bona ope
afflictiones & tribulationes qua
ſuffert, accepta ſint ac merito
coram Deo, deſiderio meditandoq
opera ſua bona cum operibus & vir-
tutibus Chriſti, ſuaſque pœnas cum
Chriſti tormentis coniungat, atque
ita vnitas Patri æterno offerat, v
per vnionem cum operibus dilecti-
ſimi Filij ſui, eaſdem in odorem
ſuauitatis admittat.

Ita ſcilicet è vita & Paſſione
Chriſti Domini noſtri, efficaciſſima
ad omnia mala ſua conſumenda, ſe-

que

que bonis omnibus & gratijs ſpiritualibus locupletandum remedium homo elicit. Cùm enim ipſe ſit noſtrum caput, & quidquid egerit aut paſſus ſit in mundo, Deo Patri pro nobis ipſe obtulerit, fit teſte Apoſtolo, illius vt iuſtitia noſtra ſit, & ſanctitas eius noſtra, virtutes eius noſtræ: non tamen quòd alia nobis ſanctitas & aliæ virtutes ab eius diſtinctæ non dentur. Eſt quippe de fide, iuſtis virtutes infuſas dari: illoſque iuſtitiam & ſanctitatem habere animæ inhærentem, per quam iuſti ſint; ſed ita iuſtitia & virtutes Chriſti noſtræ dicuntur, quòd omnis illarum valor & pretium cedat nobis, & quod per Chriſtum illæ nobis virtutes dentur. atque ita eius iuſtitia noſtræ ſit cauſa iuſtitiæ, eius ſanctitas ſanctitatis noſtræ, illiusque virtutes noſtrarum. Quas dum Patri æterno, vti diximus, offerimus, hoc iure vtimur, & ab illo obtinemus, noſtra vt delicta demittat, defectus tollat, gratiam ſuam & virtutes cōcedat, boniſque operibus valorem

1. Cor. 1.

Concil. Trident. ſeſſ. 6. c. 16. Can. 10. & 11.

Chriſti Iuſtitia quomodo noſtra, & ceteræ virtutes.

Oblatio meritorū & virtutū Chriſti quàm efficax.

ac me-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ac meritum attribuat. Tametſi enim gratiæ & caritatis vnio, qua Chriſto iuſtus vnitur, ad bonis operibus valorem, meritum & ſatisfactionem dandam, per media quæ Chriſtus conſtituit ſufficiat: tamen vbi gratiæ habituali iūgitur actualis & viua operatio, conſideratio & vnionis huius deſiderium, fit vt bonorū operum valor & meritum, & laborum noſtrorum ſatisfactio longè ſit maior. Hinc documentum hoc adeò à vitæ ſpiritualis magiſtris & informatoribus commendatur, & Sanctis tam frequenter vſurpatum eſt, vt ſe ipſum feciſſe D. Bernardus teſtatur. Iam inde ab initio, inquit, conuerſionis meæ, ex omnibus Saluatoris & Domini mei Ieſu pœnis faſciculum meritorū compegi, vt offerrem Deo Patri pro ijs, quæ mihi deerant, alio autem loco dicit: Vbi video iuſtitiam meam non ſufficere, ſed deficere, & merita mea debilia, & virtutem meam infirmiorem, non propterea turbor, aut animum deſpondeo, aut deſpero, ſcio quid facturus ſum

S. Gertru lib 3 c 74
Dionyſ. Carth. cōtra inord. cord a. 25.
Lanſperg. in Pharetra.
Serm. 22. & 43. in Cantic.

ſum, quidq́ue mihi defuerit, à Chriſti Paſſione mutuor.

Cap. XXIII.

Non pro ſe ſolum Chriſti virtutes petere ac eius merita Deo Patri offerre, ſed etiam pro proximo, homo debet.

QVo verò hæc petitio & Chriſti meritorum virtutumq́ue æterno Patri oblatio, illi fiat gratior animæq́ue fructuoſior, non ſatis ſit homini, vbi hos in ſe affect⁹ experitur, has ſibi ſoli duntaxat virtutes petere, aut Chriſti merita ac virtutes ꝓ ſe ſolo offerre, niſi ſimul ſinum caritatis dilatando, & miſericordiæ viſcera aperiendo, hęc primò Eccleſiæ vniuerſæ petat, quàm affectuoſiſſimè contendens, vt hanc ipſe Deus per vniuerſum terrarum orbem extendat, in ſui amore ac fide augeat, ac virtutibus florentem efficiat. Deinde primarijs eiuſdem capitibus, tam ſpiritualibus, quàm temporalibus, ſcilicet Sũmo Pontifici, Epiſcopis, Pręlatis, Regi-

Petendũ, & merita Chriſti offerenda, pro viuis, &